

en Kontrol i Henhold til deres Sundhedsvedtægt, tror jeg dog ikke, at vi ville kunne stryge alt, hvad der hedder Vederlag for Indtægtstab for disse Kommuner. Her tror jeg, at Justitsministeren har truffet det rette eller i alt Fald den mest fremkommelige Vej ved at foreslaa, at der gives et Vederlag, som udgør en vis Del af den for Kommunen gældende Indførselsafgift, saaledes som denne inden den 1. Oktober 1905 er bestemt af vedkommende kommunale Myndighed. Indtil 31. Marts 1906 skal der betaales $\frac{7}{10}$ af den nuværende Afgift, fra den 1. April 1906—31. Marts 1907 Halvdelen, næste Aar gaar det ned til $\frac{2}{5}$ og derefter til $\frac{1}{5}$. Og saa vidt jeg forstaaer, er Meningen vel den, at denne Femtedel skal være vedvarende. Jeg vil nu haabe, at man ogsaa kunde faa indført i Loven en Aarsfrist, hvorefter denne Femtedel en Gang i Tiden faldd bort. Den Kommission, som i sin Tid behandlede dette Spørgsmaal om et Vederlag til de Kommuner, der vilde faa Indtægtstab i Anledning af en Statskontrol, fastsatte jo da ogsaa en Tidsgrænse. Men dette vil man jo nærmere kunne forhandle om i et Udvalg. Der er ogsaa enkelte Smaapunkter, hvor jeg kunde ønske mindre Ændringer, men det skal jeg for øvrigt ikke udtale mig om her, det er kun ganske underordnede Punkter, og dem tror jeg ogsaa, man bedst forhandler om i et Udvalg. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

K. M. Klausen: Der foreligger jo en lang Række af Forsøg paa at løse Spørgsmaalet om at indføre betryggende Kødkontrol. Der har jo, som vi alle vide, været nedsat en Kommission angaaende denne Sag; denne Kommission har afgivet en Betænkning, og paa Grundlag af denne Betænkning er der gentagne Gange fremlagt et Lovforslag, som skulde ordne dette Spørgsmaal. Disse Lovforslag blev fremsatte i Samlingerne 1899—1900 og 1900—1901. De Lovforslag, som da fremkom, maa sikkert betegnes som de bedste Forsøg, der ere fremkomne paa at løse disse Spørgsmaal, og vi se jo ogsaa, at den højtærede Justitsminister i Bemærkningerne til det Lovforslag, som her er forelagt, roser de Forslag, som den Gang blev fremsatte. Men naar det alligevel ikke lykkedes at faa gennemført disse Forslag, var det, fordi man var bange for de Konsekvenser, som skulde følge med Forslagenes Gennemførelse, navnlig de forøgede Udgifter, som de vilde medføre for Statskassen.

Efter at disse Regeringsforslag vare strandede, er der jo fra privat Side gjort Forsøg paa at løse Sagen, og det er jo rigtigt, som den ærede første Taler nævned, at det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) har et Par Gange dels alene og dels i Forbindelse med andre ærede Medlemmer i denne Sal fremlagt Lovforslag, som det dog ikke er lykkedes at faa gennemførte. Og dette maa jo sikkert betragtes som et Held, fordi de i Virkeligheden lede af meget store Mangler.

Dette Lovforslag, som nu er forelagt her, har, saa vidt jeg har forstaaet det, tre Hovedsider. Disse ere for det første de sanitære Garantier, som det indeholder, for det andet de finansielle Interesser, som navnlig maa gøres gældende overfor en Række af Kommuner, og den tredje Hovedside ved dette Lovforslag er dets Forhold til det kommunale Selvstyre. Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger om hver af disse Hovedsider for sig. Hvad først de sanitære Garantier angaar, da maa det jo absolut betragtes som den vigtigste Side af hele Lovforslaget. Navnlig i Bykommunerne har man i en lang Række Aar her haft Øjet aabent for denne store Sags sanitære Betydning, og det er nu 17 Aar siden, at vi her i København indrettede den første Kødkontrol. Den Kødkontrol, som er indrettet her i København, er nu bleven efterfulgt af lignende Kødkontrolbestemmelser, som ere indførte i — jeg tror — 44 Købstæder foruden en Række Landkommuner. Det, der fra sanitær Side maa kræves af en Kødkontrol, er særlig to Ting, for det første, at Kontrollen skal være kyndig, og for det andet, at den maa være uafhængig. Det er nu et Spørgsmaal, om det her forelagte Lovforslag virkelig opfylder disse to Fordringer, som kunne stilles om Kyndighed og Uafhængighed. Hvor Talen er om Kødkontrollen i Kommunerne, tror jeg godt, at man tør sige, at de, som ansættes som Overkontrollører der, haade ere kyndige og uafhængige Folk, det er Folk, som ikke have anden Interesse end at passe det Embede, som det er paalagt dem at røgte. Men derimod tvivler jeg noget om, at man kan sige det samme, hvor Talen er om

Rettelse.

Sp. 1612, L. 19 f. n.: „Forsikringsklasse“, læs: „Forsikringskasse“.